

Publicerad 2018-06-07 14:40 av filosofian

Hjälplös. Förtvivlad.

Mamma

Hjälplöst som ett barn
totalt maktlös och alldeles utlämnad
jag kunde inte ta hand om mig själv
hjelplöst låg jag i din famn
mottog maten och din barm är så varm
pussar på pannan, mammatrösten
du var min nyckel till liv eller död
för evigt är jag dig skyldig
min blotta existens kostar mig högt

Jag behöver betala tillbaka närvaron
ingen kan ge utan att vilja ha
du gjorde ditt bästa, säger du
och dina uppfodrande ögon blänker
du är världens bästa, säger jag högt
men jag har en liten klump i halsen
räntan på min redan dyra räkning höjs
straffbart att ens misstycka
håller andan och slår ner känslan
jag skäms och överdriver tacksamheten
en känslig själ överreagerar jämt

Jag kommer aldrig kunna betala tillbaka
kan inte komma loss, komma ifrån
uppfodrande och så skrämmande
jag var rädd för monster under sängen
ännu värre var din besvikna röst
alltid min dörr på glänt
blixstill i min säng lärde jag mig
om bara alla kunde följa dig
ingen besvikelse och bara djupa andetag
jag var alldeles för liten
borde bara vara rädd för monster
de där småbarnsmonstren
min pappa med en blick fick försvinna
fantasimonster är illa nog

verkliga monster bör vara barnförbjudna
besvikna röster, minst 15 årsgräns

Sen jag kunde agera har jag studerat
följt din lagbok till punkt och pricka
sidorna är slitna och kanterna fyllda
undantag och tillägg skrivna i bläck
vid tillfälle 167 Paragraf A
applicera handlingsplan 89
OBS: om helg ta hänsyn till fredagsmyset
tala extra tydligt och stå ut med lukten
sötaktig men ändå från
inlindat i kramen som alltid är lite för hård

Ute kvittrade fåglarna lockande
ibland slog regnet mot rutan
jag fascinerades av hårdheten, ilskan
skrämmande men kanske förlösande
de få vännernas inbjudan till framtiden
fjärilar i magen när jag fick en fråga
det är för bra för att vara sant
jag kunde smällt igen dörren och gått
men tanken på kontrollförlust
ångestfyllt, och jag kan inte andas
jag mår illa idag
och ikväll har jag lovat mamma, sa jag
Frågorna klingade ut från få till färre

För dörren var aldrig låst
den var aldrig problemet
din andning och dina fotsteg
än idag är det min största rädsla
pulsen blir skyhög
när jag känner vibrationen
frustration, kanske ilska?
nej, just nu är du besviken
någonting har misslyckats
utanför min makt men ändå mitt ansvar

jag kuvar mig och kapitulerar
Förlåt.

Min avbetalningsplan är lång
räntan är hög och jag kommer inte loss
det finns inte en chans att omförhandla
trots att jag någonstans kanske är arg
skulle vilja skrika och slåss
mina resurser är inte tillräckliga
jag är fast och då kan jag lika gärna förstå
du har faktiskt offrat allt för mig
din bästa förmåga bör vara tillräcklig
att jag inte är hel beror på ett fel hos mig
en bitter suck slinker ur min mun
din blick är mördande och sorgen
fast i ett dödläge.
förgöra eller förgöras?

Din villkorlösa kärlek söker jag än
men jag kan inte längre dansa
längtans dans den trånande
resurserna är slut
de sinade när realiteten bländade mig
och det enda jag kan göra
för ja, jag måste kunna göra något
duktig flicka, det är jag
nu ska du räddas och tröstas
låt mig trygga dig
du måste ha förlorat något
min uppgift är att finna förlusten
sen ska jag lappa ihop dig
hopplappad kanske jag
kan omförhandla skulden
hoppet sinar sällan

Låt mig få vara din räddningsaktion
vara din hjälte som aldrig lämnar
inga överhängande hot om förlust

endast villkorslös äkta kärlek
kanske lindrar jag din smärta
för en stund kan vi byta roller
allt för att du någonsin skall bära mig
trösta mig utan förbehåll och utan kostnad

Du förstår inte
och aldrig kommer du att se
men jag är liten och hjälpsökande
det bubblar så i magen
jag vill så gärna ha
se mig, ge mig, nå mig. Förstå mig.
kära du, lilla mamma
du sliter mig itu och jag är bruten
älskar och hatar
tårar i gruset som blåser iväg
Hjälp mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren filosofian med Poeter.se id #36379 innehar upphovsrätten